

٨١٩٤

دانشکده اصول الدین

دانشکده اصول الدین
جامعة طهران

پایان نامه کارشناسی ارشد

۱۳۸۲ / ۷ / ۳۰

موضوع

بررسی تطبیقی سیره حضرت موسی علیه السلام و بنی اسرائیل
در قرآن و تورات

استاد راهنما

دکتر سید کاظم عسکری

استاد مشاور

دکتر علی اکبر غفاری

نگارش

فاضله میر غفوریان

سال تحصیلی ۱۳۷۷ - ۱۳۷۸

۸۸۱۴

نَحْنُ نَقْصٌ عَلَيْكَ أَحْسَنُ الْقَصْصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
هَذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمْ يَنْعَمْ بِهِ الْغَافِلُونَ

سورة يوسف آية ٣

تقدیم به روح بلند و ملکوتی نبی رحمت و رسول هدایت محمد
مصطفی (صلی الله علیه و آله و سلم) و دوازده اختر تابناک آسمان
ولایت و امامت

و تقدیم به امام راحل احیاگر اسلام ناب محمدی (ص) در قرن حاضر

با تشکر و قدردانی از استاد بزرگوار و پدر دلسوز

"علامه سید مرتضی عسکری"

و دیگر اساتید محترم دانشکده اصول الدین بخصوص

دکتر عسکری و دکتر غفاری

و با تشکر از مادر مهربان و همسر فداکارم که در تمام دوران

تحصیل از کمک و ویاری این حقیر دریغ ننمودند.

فهرست

صفحه	عنوان
۷	مقدمه
۹	چکیده بحث
۱۰	فصل اول - سیره حضرت موسی(ع)
۱۱	بخش اول - قبل از بعثت
۱۲	۱- تولد و دوران کودکی
۲۳	۲- دوران جوانی
۳۹	بخش دوم - بعد از بعثت
۴۰	۱- بعثت
۶۱	۲- حضور در مصر
۹۲	۳- خروج از مصر
۹۳	۴- دعوت به میقات پروردگار واعظاء الواح
۱۰۲	۵- عکس العمل در برابر انحراف قوم (گوساله پرستی)
۱۱۱	۶- ماجراهای ملاقات موسی با خضر
۱۱۸	نتیجه گیری
۱۲۰	فصل دوم - سیره بنی اسراییل
۱۲۱	بخش اول - قبل از بعثت موسی (ع)

۱۲۵.....	بخش دوم - بعد از بعثت موسی (ع)
۱۲۶.....	۱- تشدید شکنجه
۱۳۱.....	۲- خروج از مصر
۱۳۵.....	۳- عبور از دریا (غرق فرعون و نجات بنی اسراییل)
۱۴۰.....	۴- طلب بت پرستی
۱۴۷.....	۵- نزول من و سلوی و اعتراض به غذای یکسان
۱۵۲.....	۶- طلب آب
۱۵۳.....	۷- ماجراهی گاو بنی اسراییل
۱۵۸.....	۸- تقاضای دیدن خدا
۱۶۳.....	۹- اخذ میثاق
۱۶۷.....	۱۰- ماجراهی انحراف بزرگ (گوسله پرستی)
۱۷۹.....	۱۱- نافرمانی و سرگردانی در بیابان
۱۸۴.....	۱۲- نافرمانی دیگری از بنی اسراییل
۱۸۵.....	۱۳- شخصیت قارون و سرانجام وی
۱۸۹.....	نتیجه گیری
۱۹۱.....	منابع و مأخذ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وآلـه الطـاهـرـين

هدف الهی از نزول قرآن کریم هدایت بشر به سوی سعادت ابدی و کمال مطلق است.

«ذلک الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين^(۱)» که برای دستیابی انسان به این هدف عالی ابزار و وسائل لازم را آماده نموده است. یکی از این لوازم بیان قصص و سرگذشت پیشینیان می‌باشد تا همان گونه که در قرآن می‌فرماید «لقد كان فى قصصهم عبرة لا ولی الالباب^(۲)» عبرتی برای شنوندگان آن باشد و انسان با نتیجه گیری از این داستانهای واقعی راه صواب را از ناصواب شناخته و در طریق هدایت، استوارتر از پیش گام بردارد. از هر آنچه که مانع سعادت سلف بوده است دست بردارد و پیشرفتهای گذشتگان را برای رسیدن به کمال نهایی مدنظر و عنایت خویش قرار دهد.

بیان زندگی حضرت موسی (ع) نیز یکی از همین قصه‌های حقیقی و تاریخی است که اگر انسان هوش و ذکاوت خویش را بکار اندازد آنچه را که برای هدایت خود بدان محتاج است از لابلای آن در می‌یابد. اما باید گفت که روش قرآن در بیان قصص، قصه سرایی یا به عبارت دیگر شرح و توضیح نمی‌باشد و سبک و سیاق خاص خود را دارد. و آنچه از داستان که انسان را در رسیدن به هدف کلی یعنی هدایت یاری دهد مورد توجه قرآن است. این کتاب الهی کمتر از زمان و مکان یا اسمی اشخاص سخن می‌گوziid و اگر در موضوعی مختصات زمانی یا مکانی یا اسمی ذکر می‌شود قطعاً در تبیین هدف ضروری بوده است.

البته روایات و احادیث صادره از ناحیه پیامبر خدا (ص) و ائمه معصومین (ع) در توضیح و تفسیر آیات از جمله آیات قصص نیز مورد نیاز خواننده قرآن است و بنا بر حدیث متواتر ثقلین عترت مکمل و متمم حتمی و لازم کتاب می‌باشد ولی باید دقیق کرد که روایات معتبر باشند و در تفسیر قرآن از روایات غیر مستند احتراز نمود. بخصوص در بحثهای تاریخی که راوی باید شاهد مستقیم حادثه و واقعه باشد و

در مورد قصص گذشتگان، آن داستان را از طریق وحی دریافت کرده باشد. پس در این مباحث هر آنچه از رسول خدا (ص) و ائمه معصومین (ع) دریافت گردد صحیح است و مابقی قابل اعتماد نمی باشند. از آن جهت که این حقیر در صدد بررسی روایات قصص قرآن نبوده بلکه محور بحث را بر انطباق آیات قرآن با تورات فرار داده، در این رساله کمتر به روایات پرداخته است. چراکه بررسی روایات خود مجالی دیگر و توانایی علمی خاص خود را می طلبد. در پایان لازم به ذکر است که ترجمه تمامی آیات با استفاده از تفسیر بالارزش المیزان بوده است.

چکیده بحث

آنچه که پیش رو دارید انطباق آیات قرآن کریم با تورات پیرامون زندگی و سیره حضرت موسی (ع) و بنی اسراییل می باشد. قبل از هر چیز باید مذکور شد که منظور ما از تورات همین تورات فعلی و تحریف شده است همان که قرآن درباره آن می فرماید : **فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بَايْدَ يَهُمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ**^(۱) چرا که تورات واقعی هیچ تضاد و مخالفتی با قرآن کریم ندارد هر دو از یک منبع و سرچشمۀ جریان یافته اند. **نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مَصْدَقًا لِّمَا بَيْنَ يَدِيهِ وَانْزَلَ التُّورَىَةَ وَالْأَنْجِيلَ**^(۲) رساله از دو فصل تشکیل شده است. فصل اول بررسی و انطباق سیره حضرت موسی (ع) در قرآن و تورات است. در هر بخش از زندگی این پیامبر الهی ابتداء آیات قرآنی مربوطه با ترجمه و شرح مختصراً از تفسیر المیزان و سپس عبارات تورات و درنهایت تطبیق بین آیات قرآنی و عبارت تورات به عمل آمده است. در بررسی سعی شده است روایات تفسیری موجود از دو کتاب نورالنقولین از کتب شیعه و درالمنثور از اهل سنت مورد توجه قرار گیرد.

در فصل دوم یعنی انطباق سیره بنی اسراییل در قرآن و تورات نیز از همین روش مورد استفاده قرار گرفته است.

در پایان فرق اساسی بین آیات قرآن و تورات تحریف شده کاملاً مشهود است و آن اثبات مقام عصمت برای حضرت موسی (ع) و انحراف بنی اسراییل از مسیر حق در آیات قرآنی، ولغزش و اشتباه و عدم عصمت آن حضرت و استثنایی بودن این قوم در نزد خداوند در تورات می باشد.

فصل اول

سیره حضرت موسی (ع)

در قرآن و تورات

۱۰

میرزا طباطبائی دارالعلوم ایران
تھیڈنگلر کرک

بخش اول:

قبل از بعثت

- ۱- تولد و دوران کودکی
- ۲- دوران جوانی

۱- تولد و دوران کودکی

در قرآن

خداؤند متعال در آیاتی از قرآن کریم از سوره‌های قصص و طه به جریانات بعد از تولد موسی (ع) اشاره می‌فرماید. در هر کدام از این دو سوره مبارکه نوع گفتار متفاوت می‌باشد. در سوره قصص گفتار الهی با و اوحينا الى ام موسى ... آغاز می‌گردد و خداوند از داستان تولد موسی به پیامبر اکرم و مؤمنین خبر می‌دهد.

اما در سوره طه نوع گفتار به گونه دیگر است. در آیات این سوره مبارکه خداوند متعال با بیان و اوحينا الى امك ما يوحى حضرت موسى را مورد خطاب قرار داده است و پیامبر اکرم و مؤمنین را در حقیقت از این خطاب قرار دادن خبر داده است.

بررسی تفصیلی آیات مورد نظر از این دو سوره :

و اوحينا الى ام موسى ان ارضعيه فاذا خفت عليه فالقيه في اليم ولا تخافي ولا تحزنني انا رادوه اليك و جاعلوه من المرسلين. فال نقطه آل فرعون ليكون لهم عدواً و حزننا ان فرعون و هامان و جنودهما كانوا خاطئين. وقالت امرأة فرعون قرت عين لى ولكن لا تقتلوه عسى ان ينفعنا او نتحذه ولداً و هم لا يشعرون. و أصبح فواداً ام موسى فارغاً ان کادت لتبدى به لولا ان ربطننا على قلبها لتكون من المؤمنين. وقالت لاخته قصيـه فبصرت به عن جنب و هم لا يشعرون. و حرمـنا عليه المراضع من قبل فقالـت هل ادلـكم على اهلـبيـت يـكـفـلـونـه لـکـم و هـم لـهـ نـاصـحـونـ. فـرـدـنـاهـ الى اـمـهـ کـیـ تـقـرـ عـيـنـهـا وـلاـ تـحـزـنـ وـلـتـعـلـمـ انـ وـعـدـ اللهـ حقـ وـلـكـنـ اـکـثـرـهـمـ لاـ يـعـلـمـونـ.^(۱)

این آیات در ادامه آیاتیست که خداوند متعال شرایط اجتماعی قبل از تولد موسی (ع) را ترسیم فرموده است و می‌فرماید قبل از تولد وی بنی اسرائیل در چه مصیبیتی قرار داشتند فرعون پسران آنها را می‌کشت و زنانشان را به کنیزی می‌گرفت که مفصل‌اً در فصل دوم به آن شرایط خراهیم پرداخت. در چنین شرایط سخت و مصیبیت باریست که موسی (ع) متولد می‌شود و هر لحظه خوف آن

می‌رفت که به دست عاملان فرعون همچون فرزندان دیگر بنی اسراییل کشته شود. داستان نجات موسی از مرگ را چنین آغاز می‌فرماید:

ما بنوعی الهام به مادر موسی بعد از آنکه او را زایید گفتیم شیرش بده و مادام که از قبیل فرعون احتمال خطری نمی‌دهی به شیر دادنش ادامه بده و چون ترسیدی که آل فرعون خبردار شوند و او را گرفته مانند هزاران کودک بقتل برسانند او را در دریا بینداز و بطوریکه از روایات بر می‌آید دریای نامبرده همان نیل است و دیگر از کشتن او متross و از جداییش غمناک مشوکه ما دوباره او را به تو بر می‌گردانیم و او را از فرستادگان قرار خواهیم داد تا رسولی به سوی آل فرعون و نیز به سوی بنی اسراییل بوده باشد.

آل فرعون موسی را در دریا جستند و از آب گرفتند و نتیجه این کار آن شد که همین موسی دشمن و وسیله اندوه و لقمه‌ای گلوگیرشان شود. آری فرعون و هامان و لشگریانشان مردمی خطاکار بودند که فرزندان مردم را کشتند و موسی را زنده نگهداشتند. آنان علیه کسی نقشه ریختند که بزودی همان نقشه عیناً نقشه بپورانند کسی است که طومار هستی و قدرت آنان را در می‌نورد و بهمین منظور او را باکمال جد و چهد حفظ نموده در تربیتش مجدانه می‌کوشند.

زن فرعون گفت: «او را نکش و او نور چشمی برای من و توست. شاید که ما را سود بخشد یا او را فرزند خود کنیم.» در حالی که آنها نمی‌فهمیدند. چه می‌کنند! حقیقت حال و سرانجام کار چه می‌شود. قلب مادر موسی به سبب وحی از ترس و اندوه خالی شد. ترس و اندوهی که باعث می‌شد سر فرزندش فاش گردد. آری اگر ما قلب او را بوسیله وحی نمی‌بستیم و ثوق بحفظ خدا پیدا نمی‌کرد نزدیک می‌شد که سرگذشت فرزندش را در ضمن جزع و فرع اظهار نماید.

مادر موسی به دخترش (که خواهر موسی باشد) گفت دنباله موسی را بگیر و ببین چه بر سرش آمد و آب صندوق او را بکجا برد؟ خواهر موسی همچنان دنبال او را گرفت تا آنکه موسی را از دور دید که خدام فرعون او را گرفته‌اند. این را از دور دید در حالی که فرعونیان دیدن او و مراقبتش را متوجه نشدند.

ما قبل از آنکه خواهر موسی بر سد زنان شیرده را بر او حرام کردیم و طوری کردیم که پستان غیر

مادرش را نگیرد در نتیجه هر چه زن شیرده آوردن پستانش را قبول نکرد همینکه خواهرش آمد و وضع را بدید در این هنگام گفت: «آیا می خواهید شما را به خاندانی راهنمایی کنم که آنان تکفل و سرپرستی این کودک را بنفع شما به عهده بگیرند خاندانی که خیرخواه وی باشد؟»

(سیاق نشان می دهد که فرعونیان پیشنهادش را پذیرفتند) او ایشان را به مادر موسی راهنمایی کرد پس موسی را تسلیم مادرش کردند و در نتیجه او را با این نقشه ها به مادرش برگردانید یم تا با مشاهده فرزندش یقین پیدا کند.

علامه طباطبایی می فرماید: «چون مادر موسی قبل از جریان وعده خدا را شنیده بود و می دانست که وعده او حق است و ایمان به آن نیز داشت. ولی ما موسی را به او برگردانید یم تا با دیدن او یقین بحقانیت وعده خدا کند. و مادر موسی با مشاهده حقیقت این وعده ایکه خدا با و داد یقین پیدا کرد به اینکه مطلق وعده های خدا حق است»^(۱).

ولقد مننا علیک مرة اخری. اذ او حينا الى امك ما يوحى. ان اقذفيه فى التابوت فاقذفيه فى اليم
فليلقه اليم بالساحل ياخذه عدو لى و عدو له والقيت علیك محبة منى ولتصنع على عينى اذ تمثني
اختك فتقول هل ادلکم على من يكفله فرجعناك الى امك كى تقر عينها ولا تحزن.^(۲)

این بخش از آیات بیان یادآوری و تذکر الهیست. خداوند متعال در شب بعثت موسی (ع) میتها و الطاف خویش را بر موسی از ابتدای تولد تا زمان بعثت بر می شمارد و به وی متذکر می گردد و اولین لطف الهی را همان ماجرای تولد وزنده ماندن وی و نجات از شر فرعون و فرعونیان دانسته و می فرماید: و هر آینه ما بر تو یکبار دیگر منت گذاشتیم هنگامیکه به مادرت وحی کردیم (وحی الهام) که موسی را در جعبه ای قرار ده و آن را در دریا بینداز و به دریا امر شد که او را به ساحل ببرد تا دشمن من و دشمن موسی او را بگیرد و در تو محبتی از جانب خویش قرار دادم. برای این منظور و نیز برای این که در مرئی و منظر من و تحت مراقبتم به تو احسان شود آنوقتی که خواهرت آمد و شد می کرد تا مراقب احوال تو باشد دید کارکنان فرعون در جستجوی دایه ای هستند تا تو را شیر دهد خواهرت خود را در معرض